

feudatarii din Mazovia. Despre oastea lui Witold nu spune decât că avea și un detașament de cavalerie tătărească de câteva mii de oameni, însă nu dă descrierea amănunțită a cetelor³⁸.

Socotim totuși posibilă participarea moldovenilor la expediția împotriva cavalerilor teutoni din 1414, ținând seamă nu numai de scrisoarea marelui maestru și de lipsa unei detaliate descrieri a oastei lui Witold în cronica lui Długosz, ci și de faptul că împrejurările politice erau altele decât cele din vremea bătăliei de la Grünwald, de vreme ce Sigismund de Luxemburg a rămas neutru. Moldova se afla acum tot mai mult sub influența politică a Litvaniei. După cum rezultă din analiza de mai sus a textului lui Długosz, contingentele moldovenești trimise în Prusia trebuie să fi fost înglobate în oastea condusă de Witold. Această oaste s-a retras de la o vreme din război, din motive politice, pentru că marele cneaz litvan nu voia ca Polonia să se ridice prea mult în dauna țărilor răsăritene. Motivul creșterii influenței politice a Litvaniei asupra Moldovei este cedarea de către Polonia lui Witold a provinciei Podoliei, vecină pe o graniță întinsă cu Moldova. Cedarea se făcuse ca preț al încheierii «unirii» de la Horodlo din 1413³⁹. Am arătat mai sus că este foarte probabil că Moldova avea un tratat de alianță scris cu Litvania, deosebit de cel încheiat cu Polonia. Așa se explică și expresia «domnul nostru» din scrisoarea lui Alexandru cel Bun, vorbind de Witold, scrisoare care datează dinainte de încheierea actului omagial cu Polonia. Și Ștefan cel Mare a avut tratate deosebite cu Litvania și Polonia, și cu ocazia încheierii celui dintâi face aluzie la vechile tratate⁴⁰. Așadar, este probabil că moldovenii, un detașament al lor, au venit în Prusia împreună cu litvanii.

Legăturile Litvaniei cu Moldova se întăriră cu prilejul căsătoriei lui Alexandru cel Bun cu Ringala, sora lui Witold, care a avut loc probabil în 1415⁴¹. Este vorba de o căsătorie ce urma să atragă și mai mult Moldova în sfera de influență a Litvaniei. Ringala era sora iubită a lui Witold, văduva lui Henric de Mazovia, cea care odinioară fugise împreună cu fratele ei, în 1390, la cavalerii teutoni, să ceară ajutor împotriva lui Vladislav Iagello⁴².

Alexandru cel Bun caută să ducă o politică de echilibru între cei doi veri rivali. Întâlnirea domnului Moldovei cu regele Poloniei la Sniatyn în 1415 este în această privință o dovadă. Atunci depune Alexandru cel Bun, întâia oară, omagiul personal regelui care se afla într-un popas în drumul său spre Litvania. Peste câteva zile, Vladislav sosi în această țară, unde își întări autoritatea fiind primit cu onoruri regești de vărul său Witold⁴³. Litvania intră din nou sub suzeranitatea regelui Poloniei și depunerea omagiului moldovenesc, chiar în acest moment, nu este o simplă coincidență.

Moldovenii la asediul Marienburgului (1422). Al patrulea război polono-prusian din veacul al XV-lea izbucni în 1422, în legătură cu războaiele husite. În urma uciderei lui Ioan Hus la Constanța, unde marele reformator al bisericii și apărător al libertăților cehe căzu jertfă sălbatei intransigențe religioase, cehii se răscoală și încep lupta cu oștile trimise împotriva lor de Sigismund

³⁸ I. Długosz, *op. cit.*, p. 352.

³⁹ I. Dąbrowski, *op. cit.*, II, pp. 273—277.

⁴⁰ Vezi mai sus, p. 231.

⁴¹ Pentru data acestei căsătorii cf. C. Auner, *Episcopia de la Baia*, în *Revista catolică*, IV (1915), pp. 96—97.

⁴² L. Golebiowski, *op. cit.*, I, pp. 18—19.

⁴³ I. Długosz, *op. cit.*, I—2, col. 367.